

geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt

#### DE FLORA VAN HEUKELS INGRIJPEND VERNIEUWD

Voor plantkundigen in Nederland heeft het verschijnen van de nieuwe Heukels ongeveer dezelfde betekenis als het uitkomen van een herziene versie van de grote Van Dale voor een Neerlandicus of een Cryptogramliefhebber. Waarschijnlijk is de betekenis nog groter want de Flora van Nederland is met het verschijnen van de twintigste druk niet vermeerderd, verbeterd of zelfs "aanzienlijk uitgebreid", maar geheel herschreven en op een andere leest geschoeid.

De Heukels is van alle flora's altijd "de strengste" geweest, ook was het de enige die wetenschappelijk gezag met zakformaat combineerde.

Toen vorig jaar de bewerker van de vorige drukken, Dr.S.J.van Ooststroom overleed; stond al vast dat de Heukels aanzienlijk vernieuwd zou worden. Een team van plantkundigen, allen verbonden aan het Rijksherbarium te Leiden, was bezig een nieuwe Heukels te schrijven, die zou uitkomen in 1983, honderd jaar na het verschijnen van de eerste druk.

Van Ooststroom voerde de Heukels op tot 925 bladzijden, waarin ook beschrijvingen van siergewassen, regionale variëteiten en adventieven waren opgenomen. Hoewel het formaat nog steeds handzaam bleef, dreigde de Heukels door de overdaad aan soorten steeds minder een bruikbare veldgids te worden.

Dr.Ruud van der Meijden, eindredacteur en tevens de belangrijkste auteur van de nieuwe druk, wil dat deze wel wetenschappelijk, maar tevens gebruiksvriendelijk is. Zo'n vijfhonderd sierplanten, adventieven en variëteiten zijn daarom weggelaten. Ook is de eindeloze verdeling in ondersoorten en variëteiten gestopt, omdat alleen specialisten die uit elkaar kunnen houden. "De Braam en de Paardebloem vind je bij ons slechts beschreven onder een enkele soort met literatuurverwijzing."

De nieuwe druk is dan ook aanzienlijk dunner: 583 bladzijden. Sterke troeven zijn de tabellen voor de herkenning van grassen en sporeplanten. Volgens kenners is dit werkelijk iets unieks, waar zelfs buitenlandse flora's niet aan kunnen tippen.

Van der Meijden is al weer bezig met de voorbereidingen van een volgende druk die zal waarschijnlijk toch weer aanzienlijk dikker worden. Ook de vele drukfouten zullen dan verdwijnen.

Nu zijn de meeste fouten niet zo hinderlijk, sommige zullen niemand opvallen. Helaas zit er één sleutelfout in: dit is zeer hinderlijk, want dan loop je bij het determineren vast en daar kun je gek van worden. De fout zit in de grassensleutel: op blz. 472 moet in de rechterkolom iets veranderd worden.

Na nummer 54 moet een nummer 54 bis worden ingevoegd, luidende:

a. aartjes 7-12 mm(zonder kafnaalden) zie 55

b. aartjes 2,5-6 mm zie 60

Een kleinigheidje, maar toch! Je zou er anders nooit uitkomen.

Heukels/Van der Meijden, Flora van Nederland, 20e druk Wolters-Noordhoff Groningen 1983.Prijs fl.59,-.

Uit: NRC, 16 juli 1983

geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt

geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt

#### DE AMERIKAANSE VOGELKERS

De Amerikaanse Vogelkers is vanaf 1910 aangeplant in Nederland als verbeteraar van de bodem in naaldbossen. De soort gedijde enorm goed en 50 jaar later zag men de Amerikaanse Vogelkers als een bijzonder hardnekkig onkruid. Het kreeg de naam "Bospest" en wordt sindsdien te vuur en te zwaard bestreden. In de nota "Het beheer van de Amerikaanse Vogelkers in de Nederlandse bossen" wordt de vraag gesteld of de huidige bestrijding van de Amerikaanse Vogelkers wel zinvol is. Gebleken is dat de soort een pionier is, die vooral optreedt bij bodemverstoring. De huidige bestrijding van de Amerikaanse Vogelkers schept steeds weer ideale kiemomstandigheden voor deze soort. Men verstoort bodem en plantendek ernstig, terwijl vaak met chemische middelen een nabehandeling plaatsvindt. Bij "niets doen" blijft de vogelkers vaak door vegetatiesuccessie verdrongen te worden. De oude en stervende planten vormen tevens een verrijking van het bosmilieu (dood hout, zwammen, hollen). Het rapport is een pleidooi voor een ander beheer van de Amerikaanse vogelkers en voor een zo min mogelijk ingrijpen in natuurgebieden.

De nota is te bestellen door overmaking van f 12,50 op giro 369353 van de Stichting Kritisch Bosbeheer te Boxtel onder vermelding van "Prunus-nota".

Uit: ARGUS mei 1983

geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt

#### VALE GIEREN IN FRANKRIJK

De inspanningen om de Vale gier te herintroduceren in de France Cevennes lijken met succes te worden bekroond. Er vliegen inmiddels 18 gieren vrij in dit gebied rond. Veertig jaar geleden werd de soort door vergiftiging en afschot uitgeroeid. De dieren zijn nu begonnen met het vormen van paren. Vorig jaar groeide het eerste jong voorspoedig op en ook in 1983 is er één jong geboren. Een belangrijk succes is ook, dat de plaatselijke bevolking de gieren nu met rust laat en ze ziet zoals ze zijn: mooi en ongevaarlijk.

Uit: VOGELS, sept/okt, 1983

geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt

#### KATTENONDERZOEK IN DE DUINEN BIJ SCHOORL

Bij het natuurbeheer heeft men al lange tijd te kampen met het probleem van de "verwilderde" katten. Onder verwilderde katten worden katten verstaan, die geheel onafhankelijk van de mens leven. In bepaalde gebieden werden deze katten weggevangen, maar hun aantal verminderde niet. Aan het RIN (Rijks Instituut voor Natuurbeheer) is de vraag gesteld wat hiervan de oorzaak was en welke beheersmaatregelen konden worden genomen.

Uit het onderzoek is in de eerste plaats gebleken dat het voedsel van "verwilderde" katten voor het grootste gedeelte uit muizen en jonge konijnen en hazen bestond. Daarnaast vond men wat vogelresten en resten van voedsel, verschaft door de mens.

Het onderzoek in de duinen bij Schoorl leverde o.a. de volgende conclusies op:

(zie verder op de volgende bladzijde)

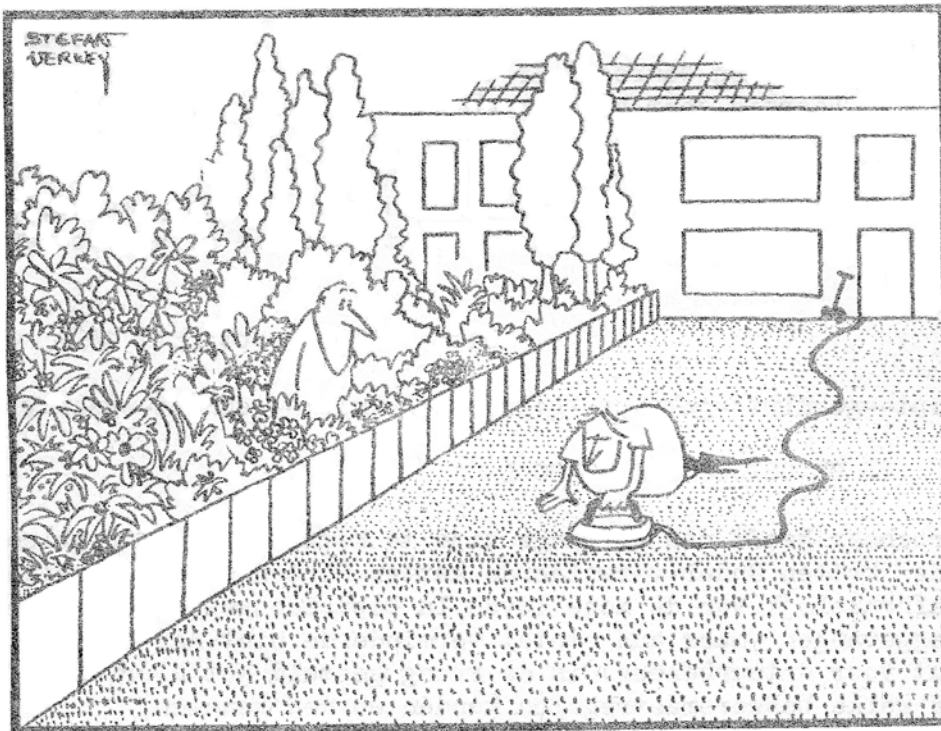
- Het duingebied levert niet voldoende voedsel voor de katten om in hun onderhoud te kunnen voorzien.
- Echte verwilderde katten komen in het duingebied vermoedelijk niet voor.
- Het aantal katten in het duingebied hangt samen met het aantal katten dat de mensen aan de rand van de duinen in Schoorl bezit.
- Als een duinkat wegvalt, zal zijn terrein weer bezet worden door een andere kat.
- Concurrentie tussen de kat en de vos komt niet voor; zij leven naast elkaar in hetzelfde gebied.

Uit de verschillende onderzoeken is bovendien naar voren gekomen dat het afschieten van "verwilderde" katten in natuurterreinen een nutteloze bezigheid is. Enerzijds om het feit dat de kat naar alle waarschijnlijkheid niet "wild" is, en de eigenaar van de kat na het afschieten in vele gevallen een nieuwe kat zal nemen. De aanvoer van "verwilderde" katten zal zo blijven bestaan. Anderzijds zal bij het afschieten van een kat een gebied vrij komen, dat spoedig weer door een andere kat zal worden ingenomen. Bovendien zal bij het achterwege blijven van afschot de voor de wilde soorten zo benodigde rust niet zo vaak verstoord worden.

Uit: DUIN nummer 2 1983

geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt

Sommige Verweij's\_kijken naar vogels, Stefan Verwey bekijkt de natuur Zo...



Uit de Volkskrant.

geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt